

gældende Regler, og i den Anledning i November 1945 udsendt Spørgeskema til hver enkelt af de gamle Pensionister.

Ved Revisionen af det store Antal Sager, der herefter er behandlet i Finansministeriet, er det konstateret, at der i 8 Tilfælde er indløbet Fejl i Beregningsgrundlaget, hvorved de paagældende Pensionister har faaet tildelt et personligt Tillæg, der stiller vedkommende noget gunstigere, end om paagældende var blevet pensioneret efter Reglerne i Tjenestemandsløven af 1919.

Da Finansministeriet maa anse det for meget ønskeligt at undgaa at nedsætte de saaledes tilstaaede personlige Tillæg i de forholdsvis faa Tilfælde, der her er Tale om, søges herved den fornødne Hjemmel for Udbetaling af Tillæggene.

Til 16. Ad Tekstanmærkning Nr. 5. Ved Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1941—42 blev der i Anledning af de siden Krigens Udbrud i 1939 stærkt forøgede Leveomkostninger givet Hjemmel til at yde Tingbogsførere og Tingbogssekretærer i de sønderjyske Landsdele et særligt Dyrtidstillæg til deres Lønning, svarende til de Forhøjelser af Reguleringstillægget og det midlertidige Tillæg, som har fundet Sted siden Finansaaret 1939—40.

I et til Justitsministeriet indsendt Andragende har Foreningen af Tjenestemænd ved Tinglysningsvæsenet i de sønderjyske Landsdele anholdt om, at denne Ordning maa blive udvidet til ogsaa at omfatte de paagældende efter deres Afskedigelse med Pension samt deres Enker.

Da det maa anses for rimeligt og rationelt at yde Dyrtidsforhøjelse efter samme Princip til Lønning og Pension, foreslaas der efter Forhandling mellem Justitsministeriet og Finansministeriet fra 1. April 1945 at regne indført en Ordning, hvorefter der tillægges pensionerede Tingbogsførere og Tingbogssekretærer i de sønderjyske Landsdele og saadannes Enker et Dyrtidstillæg af forholdsvis samme Størrelse som til Lønningerne.

Til 17. Ad Tekstanmærkning Nr. 6. Da de Forhold, som ligger til Grund for den ved Tekstanmærkning Nr. 7 til § 25 i Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret 1944—45 hjemlede Ordning, ifølge hvilken Finansministeriet kan yde Efterindtægt i 6 Maaneder til Enker og uforsørgede Børn efter alle i Statens Tjeneste beskæftigede Personer, som ikke har Adgang til Efterindtægt, ogsaa har været til Stede i Finansaaret 1945—46, foreslaas Ordningen forlænget, idet man samtidig i Overensstemmelse med en fra Lønningsraadet indhentet Udtalelse foreslaar, at der tilvejebringes bevillingsmæssig Hjemmel for, at der paa tilsvarende Maade og i tilsvarende Omfang kan ydes 6 Maaneders Efterindtægt dels til Enker og Børn efter Frihedskæmpere, hvis Død skyldes Deltagelse i Kampen for Befrielsen, dels hvor Forholdene taler derfor, til Enker og Børn efter saadanne i Staten beskæftigede Ikke-Tjenestemænd, som er omkommet som Følge af Ulykkestilfælde forarsaget af Krigens.

Da man endvidere finder det stemmende med Billighed, at Ordningen, naar særlige Forhold taler derfor, kan bringes i Anvendelse paa Tilfælde i Finansaarene 1943—44 og 1944—45, er en herpaa sigtende Bestemmelse medtaget i Forslaget til Tekstanmærkning, hvorved bemærkes, at flere Tilfælde fra disse Finansaar paa Grund af Besættelsen først er kommet til Ministeriets Kendskab efter Befrielsen.

Til 18. Ad Tekstanmærkning Nr. 7. I Overensstemmelse med Bemærkningerne in fine til Udkast til Normeringslovanordning for Finansaaret 1944—45, Løbe Nr. 454, søges herved bevillingsmæssig Hjemmel for at tilstaa Enken efter Oberst Poul Riis Lassen, Stabschef ved Jysk-Fyenske Kommando, der i Tiden indtil 5. Maj 1945 var et fremtrædende Medlem af Modstandsbevægelsen, og som 17. Oktober 1945 afgik ved Døden efter et Revolverattentat under Omstændigheder, som gør det sandsynligt, at Drabet er sket som Følge af hans tjenstlige Stilling, Efterindtægt i 12 Maaneder samt Enkepension efter Reglerne for Tilskadekomst i Tjenesten, jfr. Tjenestemandsløvens § 64, Stk. 2. c.

Til 19. Ad Tekstanmærkning Nr. 8. Der henvises til Skrivelse af 4. Januar 1946 fra Ministeriet for særlige Anliggender til Finansudvalget og dettes Svarskrivelse af 11. Januar 1946.